

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.545/2012/5.szám

A Kúria a Komáromi és Körmentdi Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd dr. Horváth Tamás) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Szabó Erzsébet jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 27-én kelt 19.K.30.663/2011/13. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 19.K.30.663/2011/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 71.790 (hetvenegyezer-hétszázkilencven) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. június 28. napján élettársával, Tóth Gáborral megvásárolták a szám alatti lakóház, udvar megjelölésű ingatlant 40.000.000 Ft vételárért. Az eladó részére 10.000.000 Ft-ot fizettek ki, míg a fennmaradó vételárrészt bankhitelből fedezték. A 10.000.000 Ft-ból 5.000.000 Ft-ot az eladó kamatmentes kölcsönként nyújtotta részükre. Az adásvételi szerződésben rögzítettek alapján az élettársak az ingatlan tulajdonjogát 1/2-1/2 arányban szerezték meg.

A felperesnél bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytattak, melynek során az alperesi határozattal terhére 2005. évre 717.848 Ft adóhiányt állapítottak meg, mely után 358.924 Ft adóbírságot és 346.975 Ft késedelmi pótlékot számítottak fel. Forráshiányt az ingatlan adásvételével kapcsolatosan tárták fel és mindkettőjükénél 5-5 millió forint kiadást állítottak be. Az alperes

az első fokú határozatot helyben hagyta.

A felperes keresetében a ház vásárlása kapcsán a rá eső rész mértékét vitatta, mert állította, hogy élettársa fedezte a 10 millió forint vételárból a nagyobb részt, míg rá csak a kölcsönösszegből eredő 2,5 millió forint esett.

A bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

A tanúként meghallgatott élettárs a pontos eseményekre már nem emlékezett. Azt tudta, hogy a felperes a ház vásárlásakor már GYES-en volt, így jövedelemmel nem rendelkezett, ezért valószínűsítette, hogy a vételár nagy részét ő egyenlítette ki. A rendelkezésre álló bizonyítékok (eladó, élettárs vallomása, az élettársnál lefolytatott adóhatósági vizsgálat eredménye) értékelése alapján az első fokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az eltérő kiadási arány nem bizonyított, így a vagyonmérleg felállításakor az alperes helyesen járt el.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra és határozat hozatalára történő utasítását kérte. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 97. § (4) és (6) bekezdéseire hivatkozással állította, hogy az ítélet és az alperesi határozat jogszabálysértő. Szerinte a perben beszerzett bizonyítékok alapján a felperesi többletkiadás nem igazolható. Kizárólag a 2,5 millió forint ráfordítást eszközölt, az pedig, hogy az ingatlan tulajdonjogát milyen arányban szerezték meg élettársával, a forráshiány megállapításakor irreleváns.

Az alperesi felülvizsgálati ellenkérelem a jogerős ítélet hatályban való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúriának abban kellett állást foglalnia, hogy az ingatlan vásárlására fordított összegből mennyi volt a felperes kiadása, a 10 millió Ft fele összege, vagy csak a kölcsönkapott összeg fele része 2,5 millió forint. Azzal egyetért a Kúria, hogy nem csupán a szerződésben meghatározott szerzési arány, hanem valamennyi, az ügy megítélése szempontjából lényeges egyéb bizonyíték figyelembevételével kellett eldönteni ezt a kérdést. Az első fokú bíróság maga is folytatott le bizonyítási eljárást, az eladót, valamint a felperes élettársát tanúként hallgatta meg. Önmagában az eladó nyilatkozata e szempontból nem volt ügydöntő jelentőségű, hiszen csupán arról tudott nyilatkozni, hogy részére a vételárat ki fizette meg, azonban a vevői oldal belső jogviszonyát részleteiben nem ismerte. Kiemelt jelentősége volt azonban a felperes élettársa vallomásának, de az ő vallomása e tekintetben nem volt meggyőző és egyértelmű, hiszen csupán arra emlékezett, hogy az élettársa ekkor már GYES-en volt, ezért jövedelemmel nem rendelkezett, így csak

valószínűsítette, hogy a vételár nagyobb részét ő állta. Ugyanakkor a viselési arányt pontosan nem határozta meg, nem jelölte meg, hogy a 10 millió forintnak mekkora hányadát fizette meg saját forrásából, és milyen arányban járult ehhez hozzá a felperes. Mindezekre figyelemmel a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése alapján kellett az adóhatóságnak és a bíróságnak is állást foglalni a viselési arány tekintetében.

Ezt a Pp. 206. § (1) bekezdésén alapuló mérlegelést vitatta a felperes a felülvizsgálati kérelmében, amely azonban a Kúria felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében nem vizsgálható. Ebben az eljárásban nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak kivételes esetben kerülhet sor, csak akkor, ha a tényállás feltáratlan maradt, és a jogerős ítélet iratellenes vagy okszerűtlen érvelést vagy logikai ellentmondást tartalmaz.

A Kúria jogi álláspontja szerint a perbeli esetben az első fokú bíróság nem sértette meg a Pp. 206. § (1) bekezdését, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése nem volt megállapítható.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott jogszabályok megsértését nem látta megállapíthatónak, és a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

Az illetékfizetésre vonatkozó kötelezés a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. november 28.

**Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró**